

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Kære medlem

I disse for vores forening så travle tider, må vi konstatere, at vi stadig ikke har timer nok, til alt det vi gerne vil nå. Det giver sig så udslag i en forsinkelse eller to - men vi håber, vi bliver tilgivet, når du nu sidder med bladet. Som altid har vi gjort vores bedste og bringer gerne de seneste nyheder.

Lederen

På pensionistmessen havde vi fornøjelsen at hilse på indtil flere lokalpolitikere - ligesom vi af og til render ind i dem så at sige på "gadeplan". Mange gange bliver det til et "goddag-nik" og det er så det. Men denne gang har det så medført, at vi har haft besøg og at der efter sigende arbejdes på, at finde en lejlighed til at flere, lokale og i kommunen styrende kræfter, skulle få mulighed for at se, hvad vi er for nogle og hvad vi pusler med og drømmer om.

Se det vil jo være dejligt, hvis kommunens folk kunne få et indblik i dette, ja hvem ved, måske kan vi til og med komme på den lokale finanslov -

og det på trods af sparetiderne. I sparetider og andre krisetider, så er det jo netop kulturen blomstre og de såede frø spirer og kan blive til noget stort og varigt.

Firmaer og foreninger som vores vokser via medlemmer og via netværk. Det er dejligt, når medlemmer er med i mange netværk og trækker disse ned i foreningslokalet. En dag, så kan vi måske være så heldige, at det giver pote og at medlemmerne i Helsingør Kommunes firmanetværk også får øje på vores projekt og måske til og med ønsker at bidrage til projektet. Indtil dette sker, så er vi fortsat i arbejdstøjet og bruger mange timer på at få det her til at lykkes.

Vi takker Michael for hans ihærdige indsats.

Tak til Ivan for hans indsats omkring de private museer.

Og så rigtig god fornøjelse med læsningen!

Indhold

Kære medlem	2	Hvad vi ønsker	12
Lederen	2	I marken	13
Huset E.P	3	Kaffeopskriften	15
SpørgeJørgen.....	5	Ordnyt	15
En dag i Roskilde	6	Næste nummer	15
Donationer	7	Kontakt os.....	15
En spændende henvendelse	9		
Da kaffen kom til Danmark	10		
Den skrækkeligste magerhed ..	12		

Huset EP - afsnit 5

I sidste nummer skrev vi om et ejerskifte i 1857. Endnu engang viser der sig forvirring om ejerforholdene – forskellige kilder forskellige data!

Vi ved dog, at hr. Claus Petersen køber huset, men ikke hvornår, idet der også er nogen uklarhed i kilderne på det her punkt. Ifølge realregistret sker købet den 15. februar 1878, ifølge folketællingen allerede omkring 1860, hvilket bliver bekræftet i brandtaksationen fra 1867, hvor Claus Petersen er anført om ejer. I 1860 oplyser folketællingen, så bor der kun 2 familier i huset- nemlig Petersens og Frøde.

Frøderne havde i længere tid figureret i blandt byens håndværkere, bl. a. var der fra ca. 1707-1756 en Frøde, der drev et garveri i Søstræde. Den Frøde, der boede i Sankt Anna Gade, var nu ikke garver men ligesom Petersen hører.

Men tilbage til Claus Petersen! Han er født i Maarum 1812 og vi finder ham første gang i Helsingør i folketællingerne 1845, hvor han sammen med sin anden hustru Grethe Jensen, født i Roskilde, bor i Bjerggade 15, hvor fra han også driver handel. De er forældre til en lille pige Karen, som dog ikke er med i optagelserne. Claus Petersen har fået borgerskab i 1850.

Vi må hellere forklare lidt om huset i Bjerggade 15. På matriklen ligger 2 bygninger, som efter en brand på ej-

endommen i 1846 blev slået sammen og indrettet med 2 butikker på 1. etage mens øvrige lejemål var optaget af beboelse.

Vi ser for os, at Claus, der ifølge de håndskrevne lister, bor på 1. sal også har en af butikkerne på samme etage. Det er praktisk – let hjem til en hurtig gang frokost og så tilbage på job.

Datteren Karen bliver passet af Kirsten Hansen indtil 5. Januar 1853, hvor jobbet overtages af Ane Kirstine Christoffersen. På dette tidspunkt er Claus blevet enkemand for anden gang og er alenefar nu til 2 piger, hvor af den yngste Caroline er under 1 år.

Ved folketællingen 1855 bor Claus og familien stadig i Bjerggade men han har åbenbart investeret i ejendommen Sct. Anna Gade 23, idet han i følge realregistret ejer en obligation i ejendommen udstedt den 20. Juni 1852. Måske har han set en mulig forretningsudvidelse - det må, på den anden side, være lettere at drive handel fra gadeplan – hvem ved?

Ved folketællingen 1860 bor Claus og familien samt husholdersken nu i ejendommen Sct. Anna Gade 23. Om det er som ejer eller lejer vides ikke eller om han stadig har sin forretning i Bjerggade.

Hvorfor er det så interessant alt det her med Claus Petersen? Det er det, fordi der med tiden opstår et familieband mellem "vores" købmand Edv. Petersen og Claus Petersen, idet de

bliver svigersøn og svigerfar.

Da vi fandt denne annonce, blev vi selvfølgelig glade men også forun-

til at købe hele ejendommen og i skødet står der desuden, at køber Edv. Petersen til sælger Claus Petersen årligt

Undertegnede aabner Løverdagen den 28de Novbr. en velassorteret **Urteframhandel** i Ejendommen Nr. 157 paa Hjørnet af Sude- og St. Annegade og undlader ikke herved at anbefale sig til et æret Publikum.

Ærbødigst
C. Petersen.

Efter endt Reperation i Ejendommen Nr. 157, fortsætter Undertegnede Løverdagen den 28de Novbr. sin Høkerhandel, og anbefaler sig til sine ærede Kunder, samt til Enhver der i Fremtiden vil bevære mig med deres Handel.

Ærbødigst
C. Petersen.

drede, thi det var en anelse uforståeligt, med 2 annoncer fra sammen mand! Men det viste sig jo, at det ikke var sammen mand og forskellen på E og C er ganske ubetydelig, svær at se i originalstørrelsen, men det forholder sig som nedenfor beskrevet.

Edv. Petersen – altså vores købmand – får borgerskab i 1874 og nedsætter sig som urtekræmmer i samme hus, som Claus Petersen har sin høkerforretning. Godt 1 mdr. senere bliver de så til svigerfar og svigersøn, idet Claus' yngste datter Caroline indgår ægteskab med Edvard Petersen.

I 1881 er Edvard og Caroline i stand

skulle give Kr. 300 samt 1 varmt måltid mad dagligt.

Ane Kirstines skæbne blev at være i huset hos Claus – helt indtil 1890, hvor hun flytter til sin bror på Esbønderup sygehus. Hun avancerede med tiden fra at være pige i huset til husholderske, men selv om hun tjente Claus trofast gennem hele 28 år, bestod der åbenbart ikke noget nært bånd mellem dem, skønt hun også fik 1 varmt måltid mad dagligt. Det er skam rigtigt – det hele er nedfældet i skødet.

Nu har vi et slægtsspor at følge og i næste nummer kan vi så afsluttet beretningen om huset.

Husets Tidstavle -
bliver løbende opdateret i kommende blade:

Erhverv	Tidstavle	Ejere
	1682	Jens Sørensen "2 boliger som er 1"
Tobaksspinder	1694	Willum Wallas
	1701	Peder Pedersen
Brygger	1714	Christian Jørgensen Troels
	1714	Appolone Nielsdatter / Chr. Sindal
	1722	Johan Jensen
	1724	Hans Jensen Friboe
Brygger	1724	Bent Larsen
Underfogede	1732	Steen Lorentz Thura
	1742	Johan Conrad Obenhausen
	1791	Johan Conrad Obenhausens enke
	1794	Mdm. Møller
	1795	Carl Gustav Blomgreen
Garver	1801	Gotlieb Staulund
	1847	Marie Bergstrøm, Gotlieb Staulunds enke
Malermester	1848	Ludwig Edward Bruun
Høker	1860	Claus Petersen

SpørgeJørgen!

- hvad er dette?

I sidste nummer var blækket knapt tørt og bladet bragt ud før mailen gik varm med input til, hvad det mon kunne være.

Fra vores medlem Lis kom følgende informationer:

Har just haft besøg af en klog mand som fortæller, at "dimsen" i sidste medlemsblad (nr. 7) er en cigarklipper!

Vi takker for svaret og bringer her dette nummers - hvad er dette?

Om dimsens kan siges:

Er lavet af jern, den er ca. 7 cm lang, 5,5 cm bred. Tykkelsen er 5 mm.

Foto 1:1

En dag i Roskilde

Vi har været på tur, denne gang til kongernes by Roskilde. Det var nu ikke for at blive klogere på Danmarks historie sådan i de store træk - men for at lære at riste kaffe! At vi så også fik historie til Butiksmuseet - se, det er en helt anden sag!

Den Franske Vinhandel i Skomagergade 3, har et lokalt klenodie, idet de 1 gang / uge selv rister deres kaffe på en gammel Probat kafferister. Riste- og blandemesteren hedder Jørgen og han blev vor læremester godt og vel et par timer hin formiddag. Det var hyggeligt og meget lærerigt. Blandt de mange ting Jørgen fortalte, var at man skal passe på med skallerne fra kaffebønnerne. Mange gange har de forårsaget brand, hvilket vi kunne bekræfte, fra de gamle brandrapporter, vi har læst om E.P.

Jørgen har et indgående kendskab til kaffe og til risteprofiler, da han har været lærling i forretningen og fra 1970 -1989 også været ejer af forretningen. Takket være den nuværende ejer Mogens Kaagaard har vi fået endnu mere EP-historie. Den franske vinhandel har faktisk været kunde hos EP - købt kaffe direkte fra firmaet og siden fra Styhr og Kjær i København, der var et grossistfirma.

Det har været en dejlig oplevelse at få undervisning i kafferistning - nu er vi blevet lidt klogere ud i denne ædle kunstart. Som det sikkert har været en gang, så havde hver by - sin foretruk-

ne kaffe fra det lokale firma - god kaffe trækker kunder til og kaffen var i stand til at betale huslejen for købmanden - resten af omsætningen var så til det sjove i livet. Vi håber på og glæder os til, at vi i museumsregi kan få gang i vores eget kafferisteri - og bare sådan en gang i mellem få lov til at riste lidt kaffe, men nu må vi se, hvad fremtiden bringer.

Blande- og ristemester Jørgen - på arbejde ved den gamle Probat hos Den Franske Vinhandel, Roskilde

Hvem og hvad var Styhr og Kjær?

Et grossist firma Rådhusstræde 13, København. Da huset stod tomt blev det besat af en folk hippier i slutningen af 1960'erne og det endte med at blive kendt som Danmarks første kulturhus, *Huset i Magstræde*, blev en realitet.

Donationer

Et af vores medlemmer Grete kom forbi på pensionistmessen og var rigtig, rigtig glad, da hun havde noget til os - noget som hun havde glædet sig til at give os - og noget helt specielt! Om vi blev nysgerrige - jo, det må vi jo sige.

Op ad dametasken trækker Grete en A4-kuvert, som vi skulle åbne. Det fik Gustav lov til og stor var hans forbavelse, da vi fik den nedenfor viste tegning.

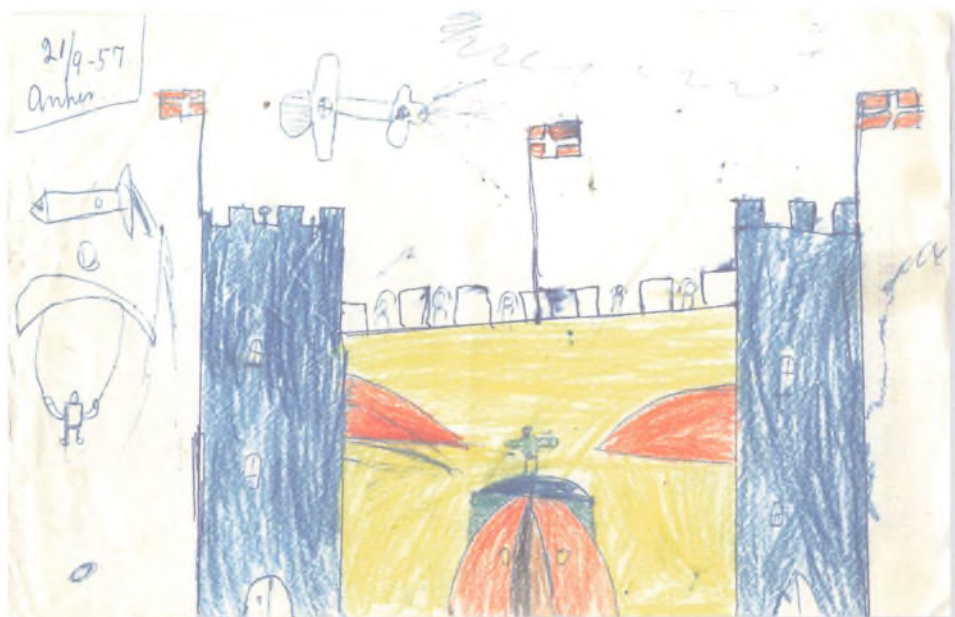
Kirsten kunne se de store, store spørgsmålstegn, der tegnede sig i ansigts-trækkene hos Gustav; hvorfor en tegning, hvad skal vi med den og mange flere spørgsmål rumsterede i hovederne på os.

Umiddelbart kan vi jo se, at kunstneren hedder Anker og værket er tegnet den 21. Sept. 1957.

Grete forklarer glad og stolt: "Ja, det er altså min søn, dér har tegnet den ... og I kan jo se, at papiret er lidt gammelt - og det er sjovt, at den er bevaret, ikk'?"

Joh, det er det da, tænker vi - men... hvad skal vi med den der tegning? Tankerne strømmer rundt i hovederne på os - alt i mens vi har lidt småtravlt med kaffe og pensionistmesse. Og indrømmet - vi kunne altså ikke se sammenhængen.

Men så siger Grete: "Jamen, det er slet ikke den side, der er interessant - vend papiret!"

Det gør Gustav så!
 Og så kunne vi lige pludselig godt se sammenhængen og forstå glæden i Gretes ansigt.

Noget, vi aldrig havde set før – et originalt skema, som firmaet Edv. Petersen brugte i forbindelse med afregning og kontrol af kaffemærker.

Ikke var vi klar over, at der skulle holdes så strengt regnskab med kaffemærker under krigen. Krigen var jo slut og kaffen var frigivet allerede i 1952.

Selvfølgelig er papir blevet gemt og anvendt og Grete har helt sikkert haft besøg af sønnerne, der så, for at være "mindst i vejen på kontoret," blev sat til at tegne. At tegningen så har over-

levet i alle disse år - det må siges at være et mindre mirakel!

Og så fandt vi ved samme lejlighed ud af, at firmaet også har haft en afdeling / repræsentant, som vi ikke vidste om - nemlig i Roskilde. Det er fantastisk - endnu et originalt dokument fra Edv. Petersen og endnu mere viden!

Der er nu flere ting, der skal undersøges og vi har allerede sat gang i noget af det. Vi har netop været på besøg hos Roskilde Lokalhistorisk Arkiv og bedt dem hjælpe os med at spore det lokale telefonnummer.

Hvem ved, måske er der nogen i Roskilde, der kan fortælle endnu mere om firmaet Edv. Petersen og dets virke.

EDV. PETERSEN
 Kaffe Import og Brænderi en gros
Grenseløst 1934

E. P.
 KAFFE, THE
 CACAO

HELSINGØR, DEN
STENGÅLDE 40, og STRANDGÅLDE 40

Telefoner:
 Helsingør 1515
 Hillerød 1123
 Frederiksbund 464
 Roskilde 619

Postgirokonto 5515

	Mærke Saldo Debet	Mærke Saldo Kredit
d.	Kaffe- mærker	Kaffe- mærker
Udleveret:	Mærker	Kaffe- mærker
kg Kaffe =	_____	_____
	+ Svind	_____
Dem tilgode	Kaffemærker	_____
Os tilgode	Kaffemærker	_____

Svind:
 for 768 Mærker leveres 100 kg br. Kaffe.

Endelig vil vi også sige mange tak til Anker, fordi han har gemt dette klenodie i alle disse år. Den unge mand er i selskab med sin mor selvfølgelig velkommen i foreningen.

Vi takker mange gange for dette dokument, der nu er blevet en del af Butiksmuseet samling af originale E.P. effekter.

En spændende henvendelse!

En kedelig torsdag morgen fik vi en mail med foto og et spørgsmål vedr. en kaffemølle og om den kunne være interessant for os?

Hjulet har en diameter på 60 cm.
Soklen er 45 cm bred og hele kaffemøllen er 135 cm høj

Det tog blot et ½ minut for Kirsten at besvare denne indkomne mail med et stort ja, og det kriblede i fingrene for at få fat i Gustav for at fortælle, at han skulle med for at afhente denne sag den førstkommande mandag. Men tålmodighed er jo en dyd, så det var pænt at vente...

Så blev det endelig mandag og bevæbnet med morgenbrød gik turen ud til Hornbæk. Forsigtigt bankede vi på døren – lidt spændt er man jo altid, når man skal hente noget ~ svarer det til hvad vi har set eller fået beskrevet, hvordan er giverne, følger der en historie med og mange andre ting rumstere rundt i hovederne.

Vi blev dog helt rolige, da vi blev mødt af utroligt søde og imødekommende mennesker. Kaffen blev sat over og vi fik gang i snakken – og jo historien om kaffemøllen var der.

Vi var nærmest henrykte, hvilket vakte en del undren.

Kaffemølle har stået hos købmanden i Horneby fra omkring 1950 men må være meget ældre! Nu stod den så der i lokalet og var faktisk bare i vejen og til gene.

Som altid når man er i godt selskab, så gik tiden gik lyn-hurtigt og pludselig måtte vi til at pakke den sammen for at vende næserne mod Helsingør.

Kaffemøllen blev båret ind, sat sammen med de originale møtrikker, der lå i skuffen, snoren, som holdt det

hele sammen er fjernet og så blev det tid til - så skulle den prøves og jo alt virker helt perfekt.

Tænk, hvad man havde overvejet dengang, den blev bygget. I modsætning til andre kaffemøller vi har set - hvor låget er løst, så er låget på denne model skruet fast i den ene side, så man blot kan flytte det lidt ud til siden for at hælde bønnen i tragten. Derved undgår man at tabe det, med risiko for buler i "messingen".

Nå, men op til computeren og i gang med efterforskningen - hvad er det for et firma, der har bygget den, hvor gammel er den? Igen, mange flere spørgsmål end svar. Hvad vi indtil nu har fundet ud af er, at kaffemøllen er bygget af firmaet Parkes i Birminham. Via gamle engelske optegnelser har vi fundet ud af, at firmaet eksisterede i 1818 og det stadig eksisterede i midten af 1870'erne. Hr. Parkes har søgt og fået mindst 235 patenter i England! Vi har netop set en lignende model, der er dateret 1860 - så mon ikke vores model har cirka samme alder?

Det er så rart at være en del af disse gode oplevelser og vi takker mange gange, fordi vi blev de heldige ejere af denne kaffemølle. Giverne, det er Hornbækegnens Historiske Forening og Arkiv.

Da kaffen kom til Danmark!

Vi er tilbage i 1600-tallet og det ligner mere et tilfælde, at Vesteuropas storstæder fik kaffe omtrent de samme år - men det var en følge af osmannernes erobringer omkring Middelhavet.

Osmannerne - tyrkerne - havde i 1517 erobret Egypten og Arabien, hvor man i et ukendt antal århundreder havde kendt og brugt kaffe. I det følgende århundrede erobrede kaffen til gengæld Osmannerriget og dets hovedstad, verdensbyen Konstantinobel.

Her fik de driftige venetianere færten af en meget interessant kulturel og kommerciel nyhed. Fra omkring midten af 1600-tallet gled kaffen så småt ind i sortimentet af varer fra Orienten, som købmænd i Middelhavsområdet forsynede købedygtige mellem- og nordeuropæere med.

Dem var der rigtig mange af i de økonomiske centre navnlig i Nederlandene, Frankrig og England. I Danmark herskede smalhalsen. Eneste bud på en storby var dengang som nu København, der i 1660 havde 30.000 indbyggere og velhavende var de ikke.

Ganske vist var der i løbet af århundredet fremvokset et antal velstående købmandsfamilier, hvad periodens købmændsgårde er mur- og nagelfaste vidnesbyrd om. Men de var ikke mange og de var klemte. Årsagen var blandt andet udenrigspolitisk.

I 1657 gik vi i krig mod svenskerne og det var snaphaner som Svend Gønge

der sammen med andre modstandsfolk bag fjendens linjer og sammen med Købehavns borgere afværgede det fuldstændige nederlag. I de følgende år blev hovedstaden udbygget og befæstet for alle de penge, der kunne skrubes sammen.

Kaffen gjorde sin entré i Danmark mellem 1665 og 1669.

Kaffen optræder første gang i historiske kilder i et brev fra den berømte læge Thomas Bartholin (ham der først beskrev menneskets lymfesystem).

Som altid kom der folk til, hvor der var fest og i løbet af de næste 30 år fordobledes indbyggertallet i byen, lige som der opstod markeder for stadig mere raffinerede og kostbare varer - herunder kaffen.

I et brev fra 1665 røbede Bartholin ikke sit kendskab til kaffen - det skete først på et spørgsmål fra en udenlandsk kollega, der ønskede oplyst om man brugte kaffe som medicin ved de skandinaviske hoffer.

Inddirekte var Gøngehøvdingen således med til at fyre op under de danske kaffepotter i 1660'erne. Havde han tabt, havde den så forhenværende hovedstad vel næppe fået kaffe meget før Lapland og andre fattigområder i udkantssverige!

Det var nemlig tilfældet længere syd på! Hoffolket havde fået øjnene op for kaffens opkvikkende virkning og lige så ubestridelige effekt på træg mave. Bartholin kunne ikke bekræfte sådanne eksempler.

I 1669 var kaffen omsider nået frem fra Arabien, via Sydeuropa og sikkert en hollandsk havn til en omtale i Den Danske Mercurius (undertiden kaldet Danmarks første avis med en journalist Bording (fagpressen uddelede årligt en pris, der bærer hans navn)). Bording var just ikke fri og uafhængig - men kongens lydige undersåt!

Den skrækkeligste magerhed

Kaffe blev i begyndelsen opfattet som en slags (natur)medicin og det var da også apotekerne, der stod for handlen med kaffe og te i de store provinsbyer. Kun i København var man nået til den konklusion, at kaffe ikke blot burde drikkes for fordøjelsens skyld, da man også kunne købe kaffe hos kongens sukkermagere.

Listen over de helbredsskavanker, der uundgåeligt rammer kaffedrikeren er temmelig lang, som det ses af den følgende ekspertudtalelse fra det medicinske fakultet ved universitetet i Marseille anno 1679:

De brændte småpartikler, som den føre med sig i overflod, besidder så stormfuld en kraft, at de river hele lymfen med sig og udtørre nyrerne, når de trænger ind i blodet.

Endvidere truer de hjernen, efter at have udtørret dens væske og dens vinder holder de samtlige legemspor åbne og forhindrer således, at de søvnbringende dyriske kræfter stiger op i hjernen.

Den i kaffe indeholdte aske forårsager gennem disse egenskaber så hårdnakkede vågentilstande, at nervesaften tørre ind, hvor det er umuligt at erstatte den, indtræder der almen slappelse, lammelse og impotens. Og gennem syrningen af blodet, der allerede er svagt som et flodleje ved højsommertide, berøves alle legemsdele deres saft og hele kroppen hjemfalder til den skrækkeligste magerhed. Citat: Wolfgang Schivelbusch: Paradiset, smagen og fornuften.

Hvad vi ønsker

...skal vi få! En lettere omskrivning af en kendt sang. Det er altid rart at have venner, der kan trylle.

I sidste nummer skrev vi lidt om vores reklamesten og effekten her af. Det affødte så, at nogle af vores medlemmer tog en tur på torvet for at finde den - uden held. Til gengæld fandt de så den anden sten, som vi ikke vidste var lagt!

Vi synes dog, den sidst lagte sten havde fået en lidt mindre heldig placering og forespurgte derfor, om det kunne lade sig gøre at få den flyttet. Der til var kun ét svar: nej! Hvis nu alle havde specielle ønsker osv. osv. - det kunne vi godt forstå - men ærgrede os nu alligevel.

Og så en dag - modtager vi en mail, at nu var stenen så på plads, til og med i nabolaget af den første sten.

Glade blev vi - og vi har allerede registreret den positive effekt af denne stenflytning.

Vi takker ydmygt de optrædende personer i dette stenummer og glæder os i vores stille sind til, vi kan slå dørene op og vise, det vi pusler med.

I marken

.. til Pensionistmesse 2010 - selvfølgelig skulle vi deltage på igen i år - men vi skulle også have noget kaffe og vi drømte stadig om de gamle E.P. opskrifter - og hvad gør man så?

Løsningen lå lige til højre hånd - invitation til 2 af de gamle medarbejdere i firmaet Edv. Petersen, men kaffen... hvor skulle vi få den fra? Vores kaffeleverandør kunne kun levere noget af kaffen! Hjælpen var nær, da den gode kaffebrænder trådte til og gav os mulighed for at købe et nyt sted - men det var jo ikke helt det, der skulle bruges.

Ergo måtte Kirsten tale for sagen hos flere firmaer og endelig så var der bid.

Vi fik kontakt til et firma i Sønderjyl-

land. Vi kunne nu få kaffe i de rigtige sorter og i de mængder vi skulle bruge.

Og så kom dagen, hvor firmaet Edv. Petersen's tidligere medarbejdere Grete og Helge kom på besøg. Det var rigtig hyggeligt – der blev talt og talt om gamle dage – og på et tidspunkt blev det kaffe tid og så måtte de jo til at blande bønner! De skulle efterfølgende males og så var det bryggetid.

Og det var så her, Butiksmuseet fik sig noget af en overraskelse, da vores dyre Moccamaster ikke var i stand til at lave kaffe, som smagte godt! Det blev rent ud sagt en meget tynd oplevelse. Hvad gør man så – en ny blanding – men samme resultat!

Noget galt med bønnerne, med risteprofilen eller kaffemaskinen? Første indskyldelse var kaffemaskinen - så vi måtte gå over til at brygge på stempekande. Se det blev jo et helt andet resultat og både blanding og bryg blev godkendt.

Vi tjekkede lige en ekstra gang på filterbryggeren – og fandt ud af, at den rent faktisk ikke gør alle bønnerne våde og derfor bliver smagen jo tynd, tynd. Det er lidt sjovt det her, for filtekaffe er der drukket meget af i foreningen – men der er jo altid lavet hele kander og ikke de småsætter som 4-6 kopper kaffe, vi skulle bruge til smagningen. Hvor om alting er, så blev der blandet 3 kaffer, som vi har døbt:

Købmandens mest populære blanding

Og - så fik både Grete og Helge lov til at justere til deres egen smag og deres blandinger blev døbt:

Kontordamens foretrukne blanding
Kaffebrænderens foretrukne blanding

Den 4. oktober 2010 blev det messedag og igen en rigtig god museumsdag! Vi var på Pensionistmessen, hvor vi fik endnu mere travlt end i 2009. Vores kaffesalg er støt stigende og det er ekstra glædeligt, at også yngre mennesker nu finder det attraktivt, at købe frisk nyristet og nymalet kaffe. Det er skønt at opleve, at vi nu også er ved at opbygge et stampublikum, der ønsker god kaffe.

Vi fik hilst på rigtig mange medlemmer, der benyttede det gode, om end meget stormfulde, efterårsvejr til en udflugt. Vi viste igen, hvordan man kan gøre en messestand attraktiv og takket være den, så har vi igen fået doneret en del effekter og fået nye medlemmer.

Det skal dog også nævnes, at det er et stort arbejde at være på messe, ting skal pakkes - nogle skal skilles ad, alt skal bæres ned fra foreningslokalet og i bilen. Ind på messeområdet, samles og stille op, arrangeres inden et givet tidspunkt. Så kommer belønningen - de glade gæster - og pludselig, så er det hele slut og vi skal til at pakke ned osv. for til sidst at få det samlet her i foreningslokalet igen.

Derfor også en stor tak til Grethe, Svend, Nichlas samt Rosa for hjælp til pakning til dette arrangement.

Kaffeopskriften

Må vi byde på en gang elefant-kaffe?

Til 1 kop:

4 cl. amarula

1 kop stærk varm kaffe

Piskefløde + Chokoladespån

1. Hæld først amarulaen i et opvarmet krus
2. Fyld så efter med kaffe!
3. Pynt med 1 top flødeskum
4. Drys med chokoladespån

Den sydafrikanske likør Amarula Cream er fremstillet af den eksotiske frugt Marula, blandet med den friskeste fløde. Perfekt til kaffen eller som longdrink med en isterning i.

Flødelikøren Amarula, der er den næsbedst sælgende flødelikør på verdensplan.

Likøren, hvoraf den første flaske så dagens lys i 1989, fremstilles på de blommelignende, gule frugter fra marulatræet eller elefantræet, der vokser vildt på den afrikanske savanne.

Træet har fået sit tilnavn, fordi frugterne er elefanternes livret, og ofte kan man se

de store dyr give træstammerne et ordentlig hovedstød, så frugterne falder ned og dermed er lettere at plukke.

Træet har endnu et navn, nemlig ægteskabstræet, idet frugterne og dermed også flødelikøren – siges at være et glimrende elskovsmiddel.

Ordnyt

Hvad er forskellen på en bager og så en sukkerbager?

Sukkerbager Konfektbager; (m. h. t. nutidsforhold) nu sj., jf. VSO.) den (bager), der fremstiller kager ell. konfekt af bagværk med sukker, af syltede (kandiserede) frugter oln.; konditor ((1-)3). der har du en Daler til noget Confect, som du skal siden købe til (dvs.: hos) Sucker-Bagerens. Holb. Vgs.I.3. *Her boer jo en Sukkerbager; | Han har Nødder, Rosiner, Deviser og Kager. Heib.JN.24. Kancelliet skjønner ikke rettere, end at . . Udskjenkning . . ikke er noget Særkjende, hvorved man kan skjelne mellem Konditore og Sukkerbager.

Kanc Skr. 19/6 1832.

Næste nummer

4. kvartal af 2010 - Indlæg modtages som altid gerne.

Vi modtager også gerne ris / ros eller forslag til forbedringer.

Vi kan nås på følgende måder:

Post:

Butiksmuseet

Sct. Anna Gade 23

DK-3000 Helsingør

Tlf.: 40 53 30 50 / 29 86 13 85

Mail: ep@butiksmuseet.dk

Bladinformationer:

Oplag:
Udgives 4 gange årligt
til medlemmer i
Støtteforeningen
til Butiksmuseet

Redaktion:
Gustav og Kirsten

Journalistik:
Gustav og Kirsten

Trykt af:
Støtteforeningen
til Butiksmuseet
Sct. Anna Gade 23
3000 Helsingør

Tlf. 40 53 30 50
ep@butiksmuseet.dk

Edv. Petersen

Omslag:

Forsiden: Historien tager sin begyndelse i 1845, hvor Claus Petersen har forretning i Bjerggade 15. Sidst i 1850'erne åbner han sin høkerforretning i de 2 små vinduer nærmest porten. I 1874 begynder historien om urtekræmmer Edv. Petersen, der åbner forretning i de 2 små vinduer til venstre for døren mens Claus Petersen har sin høkerforretning til højre for døren. Bemærk dagprisskiltet og facadesbemalingen - de hører til ombygningen 1892.

Bagsiden: Som sædvanlig med almindelig info.